

Műút

„Úton lenni boldogság...” (J. K.)

Szerzőink: Aczél Géza (1947, Debrecen) költő, irodalomtörténész, az Alföld főszerkesztője · Bagi Zsolt (1975, Pécs) filozófus · Csobánka Zsuzsa (1983, Budapest) költő, író, műfordító, kritikus · Dante Alighieri (1256–1321) itáliai költő, filozófus · Fecske Csaba (1948, Miskolc) költő, publicista · Gárdos Bálint (1981, Budapest) irodalomtörténész, fordító · Halász Margit (1964, Budapest) író, forgatókönyvíró · Hegedűs Mária (1951, Kazincbarcika) költő, vizuális művész, pedagógus · Hevesi Judit (1990, Hódmezővásárhely–Budapest) költő · Kemény Zsófia (1994, Budapest) költő, slammer · Kiss Noémi (1974, Budapest) író, kritikus · Kókai János (1972, Budapest) költő · Madarász Gergely (1977, Gödöllő) kőszobrász, rajz–vizuális kommunikáció tanár, a *Műút-hetek* képregénypályázatának díjazottja · Mezei Gábor (1982, Budapest) költő · Ménesi Gábor (1977, Hódmezővásárhely) újságíró · Nagy Csilla (1981, Balassagyarmat) irodalomtörténész, kritikus · Nádasdy Ádám (1947, Budapest) költő, műfordító, nyelvész · Németh Bálint (1985, Budapest) költő · Németh Zoltán (1970, Ipolybalog) költő, irodalomtörténész, irodalomkritikus · Nyirán Ferenc (1951, Debrecen) költő, kritikus · Perneczky Géza (1936, Budapest) művészettörténész, képzőművész, író, pedagógus · Porkoláb Tibor (1965, Miskolc) egyetemi docens · Radnóti Sándor (1946, Budapest) esztéta, kritikus · Sántha József (1954, Mogyoród) kritikus · Schein Gábor (1969, Budapest) író, költő, irodalomtörténész · Szekrényes Miklós (1965, Sajóvamos) író · Szilvay Máté (1990, Budapest) kritikus · Szöllősi Barnabás (1991, Budapest) író · Ureczky Eszter (1984, Sárospatak–Debrecen) egyetemi tanársegéd, fordító, kritikus · Várkonyi Borbála (1988, Budapest) esztéta · Váró Kata Anna (Debrecen) kritikus · Verebics Kati (1980, Budapest) képzőművész · Závada Péter (1982, Budapest) költő, dalszövegíró

E számunkat **Verebics Kati** munkái, illetve azok részletei díszítik. Verebics Kati kiállítása látható lesz ez év novemberében Miskolcon, a **MissionArt Gallériában**.

Műút · irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat · ISSN 1789-1965 · Megjelenik a **Szépmeistersegek Alapítvány** kiadásában Miskolcon · Főszerkesztő: **Zemlényi Attila** (zemlenyi@muut.hu) · Szépirodalom, képregény, olvasószerkesztés és korrektúra: **kabai lóránt** (kkl@muut.hu) · Kritika, esszé: **Jenei László** (jenei@muut.hu) · Művészet: **Bujdos Attila** (attila.bujdos@muut.hu) · Képszerkesztés, design: **Tellinger András** (telli@chello.hu) · Képanyag és felelős kiadó: **Kishonthy Zsolt** (kishonthy@muut.hu) · **Szerkesztőség:** 3530 Miskolc, Széchenyi I. u. 14. · +36 46 326 906 · muut@muut.hu · www.muut.hu · www.facebook.com/muutfolyoirat · twitter.com/muut_folyoirat · iwiv.hu/muut · Szerkesztőségi titkár: **Simon Gabriella** (szepmeistersegek.alapitvany@gmail.com) · Layout és logo: **Szurcsik János** (mail@janos.at; www.janos.at) · Nyomda és kötetészet: **Tipo-Top Nyomda**, Miskolc · Felelős vezető: **Solymosi Róbert** · Műút portál: **www.muut.hu** · ISSN 1789-2635 · Szerkesztik: **Antal Balázs** (antal.balazs@muut.hu) · **kabai lóránt**

▸ *Schein Gábor*

Burok

Nyáréjszaka, sűrű zivatar. Rémország fölött villámlik az ég. Nincsen út, de még van irány. Az ablaktörő vadul kalimpál, mint egy madárijesztő kabátujja. Ketten ülnek a kocsiban. Nem szólnak egymáshoz, a nő vezet. Elöttük a fényszóró bizonytalan, szűk udvara, körben a sötétség átázott, sűrű szövésű drapériái. A szemek e madár nélküli tájon sosem voltak elég élesek. Későn villannak föl az útszéli karók vörös, foszforeszkáló csíkjai. A nő lassan hajt. Ujjai a kormányon elfehérednek. Most csak az valóságos, amit a szélvédő és a karosszéria körülzár. Tekintetüknek föl kellene hasítania ezt a burkot. A férfi oldalra figyel. A villámok egyre közelebb húzódnak, nincs szünet a dörrenés előtt. Visszafordul. Érzelmek valóban másolatok? A nő fél. Egy szembejövő autó reflektora hirtelen mindkettejüket elvakítja. Az ablaktörő zakatol, a motorházban valami kopogni kezd. Rémország szíve felé közelítenek.

A vaskorszak után

Föllázadt a nyár, de nem volt rózsája, se indulója.
Októberben esőkbe bújtunk, az út mentén
elgázolt kutyák feküdtek. Kifordult belek,
vér és szőr. Az autóban a boldogtalanság
maratonfutóiról beszéltünk, akik, három évnyi
szerelmük kizöldült egét nikotinsárgára festve,
most öblös, öreg fotelban ülnek, és azt ismételtetik,
„itt legalább otthon vagyunk”. Kezükben
sörösdoboz, előttük hamutartó. Az elvázott
szerelmek előbb a híd törött korlátjába,
aztán egy fényképbe, végül a mosatlan pohár
falába költöztek, és mikor a pohár is eltört,
rongyot hoztak, sietve letörölték. Fogaink közt
egy cafat nyári éggel, agyunkban a pókhálók
súlyával menekülünk, de már az első hegyen
karavánba zár egy kamion. Innen csak
katapultálni lehet. Eltévedt mozdulatok
az árnyakat nem riasztják. A történelem itt
elhagyott ipari terület. A vaskorszak után
senki sem gondol a halhatatlanságra, gyorsabban
bomló rémeket hívnak az örület ellen.
Az autó üres tájon robog át. De a pókhálók
még mindig drótból vannak, és mert a kivégzést
az áldozat sosem látja meg, a halált daráló
gépezetről ezután sincs mit mondanunk.

